

No. 44038

**United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and
Poland**

Convention between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Republic of Poland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains. London, 20 July 2006

Entry into force: *27 December 2006 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English and Polish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, 12 July 2007*

**Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord
et
Pologne**

Convention entre le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et la République de Pologne tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital. Londres, 20 juillet 2006

Entrée en vigueur : *27 décembre 2006 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais et polonais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, 12 juillet 2007*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND AND THE REPUBLIC OF POLAND FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND
ON CAPITAL GAINS

The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Republic of Poland;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains;

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

(1) This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.

(3) The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

(a) in the case of the United Kingdom:

(i) the income tax;

(ii) the corporation tax; and

(iii) the capital gains tax;

(hereinafter referred to as "United Kingdom tax");

(b) in the case of Poland:

(i) the personal income tax; and

(ii) the corporate income tax;

(hereinafter referred to as "Polish tax").

(4) This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes that are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Con-

tracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3. General definitions

(1) For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom designated under its laws concerning the Continental Shelf and in accordance with international law as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;

(b) the term "Poland" means the Republic of Poland, including any area outside the territorial sea of the Republic of Poland designated under its laws and in accordance with international law as an area within which the rights of the Republic of Poland with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;

(c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the United Kingdom or Poland, as the context requires;

(d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons, and does not include a partnership;

(e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

(g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of the United Kingdom, the Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs or their authorised representative;

(ii) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorised representative;

(j) the term "national" means:

(i) in relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the law in force in the United Kingdom;

(ii) in relation to Poland, any individual possessing Polish nationality and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Poland;

(k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

(2) As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Residence

(1) For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income or capital gains from sources in that State.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then he shall be deemed to be a resident only of the State in which his place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

(1) For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop;

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) of this Article applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (3) of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7. Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine according to its law the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph (2) of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

(1) Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

(2) For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

(a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and

(b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

Article 9. Associated enterprises

(1) Where:

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends:

(a) shall be exempt from tax in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is a company which is a resident of the other Contracting State and holds at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends on the date the dividends are paid and has done so or will have done so for an uninterrupted 24-month period in which that date falls;

(b) except as provided in sub-paragraph (a) of this paragraph, may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident and also includes any other item which, under the laws of the State of which the company paying the dividend is a resident, is treated as a dividend or distribution of a company.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that other State.

(6) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11. Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph (2) of this Article, any such interest referred to in paragraph (1) of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid:

(a) to the Government of a Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, or the Central Bank of a Contracting State or any institution wholly owned by the Government of a Contracting State;

(b) on a loan of whatever kind granted, insured or guaranteed by a governmental institution for the purposes of promoting exports;

(c) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment;

(d) on any loan of whatever kind granted by a bank.

(4) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Convention.

(5) The provisions of paragraphs (1), (2) and (3) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(8) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12. Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

(3) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the royalties are paid was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

(7) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13. Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

(a) shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on a Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or

(b) an interest in a partnership or trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in subparagraph (a) of this paragraph, may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

(4) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of that State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1), (2), (3) and (4) of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

(6) The provisions of paragraph (5) of this Article shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its law a tax chargeable in respect of gains from the alienation of any property on a person who is, and has been at any time during the previous six fiscal years, a resident of that Contracting State or on a person who is a resident of that Contracting State at any time during the fiscal year in which the property is alienated.

Article 14. Income from employment

(1) Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 19 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 15. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16. Artistes and sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

(3) Paragraphs (1) and (2) of this Article shall not apply to income accruing from the exercise of activities by artistes or sportsmen in a Contracting State where the visit to that state is financed entirely or mainly from public funds of one or both of the Contracting States, a political subdivision, a local authority or a government institution thereof.

Article 17. Pensions

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of Article 18 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to an individual who is a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, a lump sum payment derived from a pension scheme established in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 18. Government service

(1) (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 of this Convention shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19. Professors, Teachers and Researchers

(1) A professor, teacher or researcher who visits a Contracting State solely for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college, school or other recognised educational institution in that Contracting State, and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose in respect of remuneration for such teaching or research, provided that he is taxed on such remuneration in the other Contracting State.

(2) No exemption shall be granted under paragraph (1) of this Article with respect to any remuneration for research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 20. Students

Payments which a student, pupil or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

(1) Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, other than income paid out of trusts or the estates of deceased persons in the course of administration, shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6 of this Convention, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

(3) Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph (1) of this Article and some other person, or between both of them and some third person, the amount of the income referred to in that paragraph exceeds the amount (if any) which would have been agreed upon between them in the absence of such a relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other applicable provisions of this Convention.

(4) The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 22. Elimination of double taxation

(1) Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):

(a) Polish tax payable under the laws of Poland and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Poland (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax computed by reference to the same profits, income or chargeable gains by reference to which the Polish tax is computed;

(b) in the case of a dividend paid by a company which is a resident of Poland to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Polish tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph) the Polish tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

(2) In the case of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention is taxed in the United Kingdom, Poland shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b) of this paragraph exempt such income from tax.

(b) Where a resident of Poland derives income or capital gains which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11, 12 or 13 of this Convention, may be taxed in the United Kingdom, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income or capital gains of that resident an amount equal to the tax paid in the United Kingdom. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction

is given, which is attributable to such income or capital gains derived from the United Kingdom.

(c) Where in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital gains of such resident, take into account the exempted income.

(3) For the purposes of paragraphs (1) and (2) of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

(4) Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs of this Article:

(a) Where gains may be taxed by a Contracting State by reason only of paragraph (6) of Article 13 of this Convention, that Contracting State and not the other Contracting State shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in this Article as if the gains arose from sources in that other Contracting State.

(b) Where gains may be taxed by a Contracting State by reason of paragraphs (1), (2) or (3) of Article 13 of this Convention, the other Contracting State and not the first-mentioned Contracting State, shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in this Article.

Article 23. Limitation of relief

Where under any provision of this Convention any income or gains are relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income or those gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is taxed in the other State.

Article 24. Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

(3) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (7) or (8) of Article 11, paragraph (6) or (7) of Article 12, or paragraph (3) or (4) of Article 21 of this Convention apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of de-

termining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(5) Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident or to its nationals.

(6) The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 25. Mutual agreement procedure

(1) Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 24 of this Convention, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention or, if later, within six years from the end of the taxable year or chargeable period in respect of which that taxation is imposed or proposed.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States, except such limitations as apply for the purposes of giving effect to such an agreement.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together to consider measures to counteract improper use of the provisions of this Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the

administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2 of this Convention.

(2) Any information received under paragraph (1) of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes covered by this Convention, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(3) In no case shall the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

(4) If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph (3) of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

(5) In no case shall the provisions of paragraph (3) of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27. Members of diplomatic or permanent missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

(1) Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of

this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

(a) in the United Kingdom:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
- (ii) subject to sub-paragraph (a)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;
- (iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which this Convention enters into force;

(b) in Poland:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income and capital gains, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

The Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Polish People's Republic for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and capital gains signed at London on 16th December 1976 shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Convention has effect in respect of the taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraph (1) of this Article.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention. In such event, this Convention shall cease to have effect:

(a) in the United Kingdom:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (ii) subject to sub-paragraph (a)(i) above, in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (iii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given.

(b) in Poland:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given;
- (ii) in respect of other taxes on income and capital gains, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at London this 20th day of July 2006 in the English and Polish languages, both texts being equally authoritative.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

DAWN PRIMAROLO

For the Republic of Poland:

NENEMANA

[POLISH TEXT – TEXTE POLONAIS]

Konwencja między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rzeczpospolitą Polską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Rzeczpospolita Polska;

Pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych;

Uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od zysków majątkowych, bez względu na sposób ich poboru, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i od zysków majątkowych uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu albo od części dochodu, włączając podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego.
3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:
 - a) w Zjednoczonym Królestwie:
 - i) podatek dochodowy (the income tax),
 - ii) podatek od spółek (the corporation tax), oraz

- iii) podatek od zysków majątkowych (the capital gains tax),
(zwane dalej "podatkiem Zjednoczonego Królestwa");
- b) w Polsce:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
 - iii) (zwane dalej "podatkiem polskim").

4. Niniejsza Konwencja dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą pobierane przez którekolwiek Umawiające się Państwo obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw poinformują się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

ARTYKUŁ 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie "Zjednoczone Królestwo" oznacza Wielką Brytanię i Irlandię Północną, włącznie z jakimkolwiek obszarem poza wodami terytorialnymi Zjednoczonego Królestwa, na których na mocy jego prawa dotyczącego Szelfu Kontynentalnego i zgodnie z prawem międzynarodowym, Zjednoczone Królestwo może sprawować suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
 - b) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, włącznie z jakimkolwiek obszarem poza jej wodami terytorialnymi, na których na mocy jej prawa i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może sprawować suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
 - c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Zjednoczone Królestwo lub Polskę;
 - d) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób i nie obejmuje spółek osobowych;
 - e) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakąkolwiek podmiot, który traktowany jest jako osoba prawna dla celów podatkowych;

- f) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej;
- g) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, kiedy statek morski lub statek powietrzny eksploatowany jest wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w przypadku Zjednoczonego Królestwa, Komisarzy Przychodów i Ceł Jej Wysokości lub ich upoważnionego przedstawiciela;
 - ii) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- j) określenie "obywatel" oznacza:
 - i) w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, każdą brytyjską osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę lub inny podmiot brytyjski niemający miejsca zamieszkania lub siedziby w jakimkolwiek innym państwie lub terytorium Commonwealth, pod warunkiem, że posiada prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie; oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową, stowarzyszenie lub inny podmiot utworzony na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie;
 - ii) w odniesieniu do Polski, każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo polskie oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Polsce;
- k) określenie "działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnego zawodu i innej działalności o niezależnym charakterze.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej

niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono w tym czasie w przepisach prawnych tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, miejsce utworzenia albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również to Państwo oraz jakąkolwiek jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże, określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko dlatego, że osiąga ona dochód lub zyski majątkowe ze źródeł w nim położonych.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Umawiających się Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa

się, że ma ona siedzibę tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom, albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy albo prace budowlane lub instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e) niniejszego ustępu, pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba – z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 niniejszego artykułu – działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa w Umawiającym się Państwie, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 niniejszego artykułu, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem maklera, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji

złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można je przypisać temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie, poprzez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. O ile w Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem, istnieje zwyczaj, ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody lub zyski majątkowe, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Dla potrzeb niniejszego artykułu, zyski osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych obejmują:

- a) zyski z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych, oraz
- b) zyski z użytkowania, utrzymywania lub dzierżawy kontenerów (włączając przyczepy i wyposażenie związane z transportem kontenerów) wykorzystywane w transporcie dóbr lub towarów,

jeżeli taka dzierżawa lub użytkowanie, utrzymywanie lub dzierżawa, w zależności od sytuacji, mają charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, jednak tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

ARTYKUŁ 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; albo
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa;

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10

Dywidendy

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy:

- a) będą zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, jeśli osoba uprawniona do dywidend jest spółką mającą siedzibę w drugim

Umawiającym się Państwie i posiada w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiadała lub będzie posiadać takie udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty;

- b) z zastrzeżeniem punktu a) niniejszego ustępu, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji) i obejmuje również każdy dochód, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dywidenda lub dystrybucja dokonywana przez spółkę.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji) lub innych praw, z tytułu których

dywidenda jest wypłacana, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, jakiegokolwiek odsetki, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba uzyskująca odsetki ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli taka osoba jest osobą uprawnioną do odsetek i odsetki są wypłacane:

- a) na rzecz Rządu Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, lub banku centralnego Umawiającego się Państwa lub jakiegokolwiek instytucji będącej w całości własnością Rządu Umawiającego się Państwa;
- b) z tytułu pożyczki wszelkiego rodzaju przyznanej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję rządową w celu promocji eksportu;
- c) w związku ze sprzedażą na kredyt jakiegokolwiek urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- d) z tytułu jakiegokolwiek pożyczki udzielonej przez bank.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych. Określenie to nie obejmuje żadnego dochodu, który jest traktowany jak dywidenda zgodnie z postanowieniami artykułu 10 niniejszej Konwencji.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną lub powiązań między nimi a osobą trzecią, kwota wypłaconych odsetek przekracza, z jakiegokolwiek powodu, kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności, z tytułu której odsetki są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych wierzytelności.

ARTYKUŁ 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli osoba uzyskująca należności jest osobą do nich uprawnioną, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radiu lub telewizji), wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym zakład jest położony.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną lub powiązań między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych przekracza, z jakiegokolwiek powodu, kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 13

Zyski majątkowe

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności:

- a) udziałów (akcji), innych niż akcje, które są przedmiotem znaczącego i regularnego obrotu na giełdzie, których wartość w całości lub w większej części związana jest bezpośrednio lub pośrednio z majątkiem nieruchomym położonym w drugim Umawiającym się Państwie, lub
- b) udziału w spółce osobowej lub truście, których aktywa składają się głównie z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, lub z udziałów (akcji), o których mowa w punkcie a) niniejszego ustępu,

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem), mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo tego Państwa lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

5. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

6. Postanowienia ustępu 5 niniejszego artykułu nie ograniczają prawa Umawiającego się Państwa do opodatkowania, zgodnie z jego prawem, zysków z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku osiągniętych przez osobę która ma i w jakimkolwiek czasie w ciągu poprzednich sześciu lat podatkowych miała miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie lub osobę, która ma

miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Umawiającym się Państwie w jakimkolwiek czasie w ciągu roku podatkowego, w którym własność majątku została przeniesiona.

ARTYKUŁ 14

Dochody z pracy najemnej

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 15, 17, 18 i 19 niniejszej Konwencji, pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w okresie dwunastu miesięcy rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego bądź statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa może być opodatkowane w tym Państwie.

ARTYKUŁ 15

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie dyrektorów lub w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę

w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 16

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas taki dochód, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu powstającego w związku z wykonywaniem działalności artysty lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub w głównej mierze finansowany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, jego jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej.

ARTYKUŁ 17

Emerytury i renty

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 18 ustęp 2 niniejszej Konwencji, emerytury, renty i inne podobne wynagrodzenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, jednorazowe wypłaty w ramach systemu emerytalnego utworzonego w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

ARTYKUŁ 18

Funkcje publiczne

1. a) Pensje, płace oraz podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Bez względu na postanowienia punktu a) niniejszego ustępu, takie pensje, płace lub inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Jakakolwiek emerytura wypłacana lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną albo organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
- b) Bez względu na postanowienia punktu a) niniejszego ustępu, taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 14, 15, 16 i 17 niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, płac i innych podobnych wynagrodzeń oraz do emerytur wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

ARTYKUŁ 19

Profesorowie, nauczyciele i pracownicy badawczy

1. Profesor, nauczyciel lub pracownik badawczy, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uczelni, w szkole pomaturalnej, szkole lub innej uznanej placówce oświatowej tego Umawiającego się Państwa, i który ma lub bezpośrednio przed przybyciem miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie,

będzie zwolniony od podatku w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie, z tytułu wynagrodzenia za takie nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, przez okres nieprzekraczający dwóch lat od dnia jego pierwszego przybycia w tym celu, pod warunkiem, że takie wynagrodzenie podlega opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie ma zastosowania do wynagrodzenia uzyskiwanego w zamian za prowadzenie prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze nie są podejmowane w interesie publicznym, lecz głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

ARTYKUŁ 20

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza Państwa.

ARTYKUŁ 21

Inne dochody

1. Części dochodu, inne niż dochód wypłacany przez trust lub z majątku spadkowego w wyniku zarządzania tym majątkiem, bez względu na to gdzie powstają, osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które nie zostały objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu, nie będącego dochodem z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 niniejszej Konwencji, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu których dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

3. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu a inną osobą lub powiązań między nimi a osobą

trzecią, kwota dochodu, o którym mowa w tym ustępie przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między nimi bez tych powiązań (także w przypadku, gdy bez tych powiązań taka kwota nie powstałaby), wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów osoby, która nabywa lub posiada prawa, z tytułu których dochód jest wypłacany, było uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku takiego nabycia lub posiadania.

ARTYKUŁ 22

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Z uwzględnieniem postanowień ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w zakresie zaliczania na poczet podatku Zjednoczonego Królestwa podatku podlegającego zapłaceniu na terytorium poza Zjednoczonym Królestwem (które nie naruszają ogólnej zawartej tutaj zasady):

- a) Podatek polski płacony, bezpośrednio lub przez potrącenie, na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z niniejszą Konwencją, z tytułu przychodów, dochodów lub należnych zysków ze źródeł położonych w Polsce (z wyłączeniem, w przypadku dywidend, podatku płaconego od zysków, z których dywidenda jest wypłacana) będzie zaliczony na poczet podatku Zjednoczonego Królestwa obliczonego w stosunku do tych przychodów, dochodów lub należnych zysków, w stosunku do których podatek polski został obliczony;
- b) w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w Polsce na rzecz spółki mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, która kontroluje bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 10 procent praw głosu w spółce wypłacającej dywidendy, zaliczenie to będzie obejmować (oprócz jakiegokolwiek podatku polskiego, który podlega zaliczeniu zgodnie z postanowieniami punktu a) niniejszego ustępu) podatek polski płacony przez spółkę z tytułu zysków, z których dywidenda jest wypłacana.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji podlega opodatkowaniu w Zjednoczonym Królestwie, Polska zwolni taki

dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień punktu b) niniejszego ustępu.

- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski majątkowe, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12 lub 13 niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Zjednoczonym Królestwie, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków majątkowych tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski majątkowe uzyskane w Zjednoczonym Królestwie.
- c) Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, Polska może, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub zysków majątkowych takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

3. Dla potrzeb ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, przychody, dochody i zyski majątkowe osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, będą traktowane jako powstające ze źródeł położonych w tym drugim Państwie.

4. Bez względu na postanowienia poprzednich ustępów niniejszego artykułu:

- a) Jeżeli zyski mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie wyłącznie na podstawie artykułu 13 ustęp 6 niniejszej Konwencji, wówczas to Umawiające się Państwo a nie drugie Umawiające się Państwo, będzie unikać podwójnego opodatkowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym artykule tak, jakby zyski pochodziły ze źródeł położonych w tym drugim Umawiającym się Państwie.
- b) Jeżeli zyski mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie na podstawie artykułu 13 ustęp 1, 2 lub 3 niniejszej Konwencji, to drugie Umawiające się Państwo a nie pierwsze wymienione Umawiające się Państwo będzie unikać podwójnego opodatkowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym artykule.

ARTYKUŁ 23

Ograniczenie stosowania zwolnienia

Jeżeli zgodnie z którymkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochody lub zyski są zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, a zgodnie z obowiązującym prawem drugiego Umawiającego się Państwa w odniesieniu do tego dochodu lub zysków, osoba podlega opodatkowaniu w stosunku do kwoty, która została jej przekazana lub wypłacona w tym drugim Państwie, lecz nie w stosunku do pełnej kwoty dochodów lub zysków, to zwolnienie przysługujące zgodnie z niniejszą Konwencją w pierwszym wymienionym Państwie ma zastosowanie tylko do wysokości dochodów lub zysków, które zostały opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby, obywatele tego drugiego Państwa.
2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.
3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub 8, artykułu 12 ustęp 6 lub 7 lub artykułu 21 ustęp 3 lub 4 niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.
4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i

związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Żadne postanowienie zawarte w niniejszym artykule nie może być rozumiane jako zobowiązujące którekolwiek Umawiające się Państwo do udzielenia osobom niemającym miejsca zamieszkania w tym Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium lub jego obywatelom.

6. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do podatków, które są przedmiotem niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 25

Procedura wzajemnego porozumiewania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1 niniejszej Konwencji, właściwemu organowi tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, lub później, w ciągu sześciu lat liczonych od zakończenia roku podatkowego lub okresu podlegającego opodatkowaniu, którego dotyczy zaproponowany lub zastosowany sposób opodatkowania.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy lub inne proceduralne ograniczenia przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw, z wyjątkiem takich ograniczeń, które mają zastosowanie w celu wprowadzenia w życie takiego porozumienia.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zwalczania niewłaściwego stosowania postanowień niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

ARTYKUŁ 26

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które prawdopodobnie mogą mieć znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją, w szczególności w celu zapobiegania oszustwom oraz umożliwiania stosowania przepisów zapobiegających uchylaniu się od prawa. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2 niniejszej Konwencji.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych niniejszą Konwencją, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy interesów własności danej osoby.

ARTYKUŁ 27

Członkowie misji dyplomatycznych lub stałych przedstawicielstw oraz urzędów konsularnych

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom stałych lub dyplomatycznych misji lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie drogą dyplomatyczną o spełnieniu procedur wymaganych w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji i będzie miała zastosowanie:

- a) w Zjednoczonym Królestwie:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
 - ii) z zastrzeżeniem punktu a) podpunktu i), w odniesieniu do podatku od dochodu i podatku od zysków majątkowych, w roku rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 6

kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;

- iii) w odniesieniu do podatku od spółek, w roku finansowym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;

b) w Polsce:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

2. Postanowienia Umowy między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i zysków majątkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 grudnia 1976 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać w odniesieniu do podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 29

Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przekazując notę w drodze dyplomatycznej co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie obowiązywać:

a) w Zjednoczonym Królestwie:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w

roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;

- ii) z zastrzeżeniem punktu a) podpunktu i), w odniesieniu do podatku od dochodu i podatku od zysków majątkowych, w roku rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
- iii) w odniesieniu do podatku od spółek, w roku finansowym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;

b) w Polsce:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego, należycie upoważnieni przedstawiciele obu Umawiających się Państw podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dnia roku, w dwóch egzemplarzach, w językach angielskim i polskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

W IMIENIU
ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA
WIELKIEJ BRYTANII
I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

[TRANSLATION – TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET
D'IRLANDE DU NORD ET LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE TENDANT
À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE
EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LES GAINS EN CAPITAL

Le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et la République de Pologne,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux.

Article 2. Impôts visés

(1) La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur les gains en capital perçus pour le compte d'un État contractant ou celui d'une de ses subdivisions politiques ou autorités locales, quel que soit le système de perception.

(2) Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur les gains en capital, tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers.

(3) Les impôts en vigueur auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :

(a) Dans le cas du Royaume-Uni :

- i) L'impôt sur le revenu;
 - ii) L'impôt sur les sociétés; et
 - iii) L'impôt sur les gains en capital;
- (ci-après dénommés «impôts du Royaume-Uni»);

(b) Dans le cas de la Pologne :

- (i) L'impôt sur le revenu des personnes; et
 - (ii) L'impôt sur les sociétés;
- (ci-après dénommés «impôts de la Pologne»).

(4) La présente Convention s'applique également aux impôts de nature identique ou analogue qui seront institués par l'un des États contractants après la date de signature de la présente Convention et qui s'ajouteront ou se substitueront aux impôts existants. Les

autorités compétentes des États contractants se notifieront toutes les éventuelles modifications conséquentes de leurs législations fiscales.

Article 3. Définitions générales

(1) Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

(a) L'expression «Royaume-Uni» s'entend de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, y compris toute zone située en dehors des eaux territoriales du Royaume-Uni qui, en application de la législation du Royaume-Uni relative au plateau continental et conformément au droit international, a été ou peut être désignée comme constituant une zone à l'intérieur de laquelle le Royaume-Uni peut exercer ses droits sur les fonds et le sous-sol marins, ainsi que leurs ressources naturelles;

(b) L'expression «Pologne» s'entend de la République de Pologne, y compris toute zone située en dehors des eaux territoriales de la République de Pologne qui, en application de la législation de la République de Pologne et conformément au droit international, a été ou peut être désignée comme constituant une zone à l'intérieur de laquelle la République de Pologne peut exercer ses droits sur les fonds et le sous-sol marins, ainsi que leurs ressources naturelles;

(c) Les expressions «un État contractant» et «l'autre État contractant» s'entendent, selon le contexte, du Royaume-Uni ou de la Pologne;

(d) Le terme «personne» comprend une personne physique, une société et tout groupe de personnes, à l'exclusion toutefois d'une association de personnes;

(e) Le terme «société» s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

(f) Le terme «entreprise» s'applique à l'exercice de toute activité économique;

(g) Les expressions «entreprise d'un État contractant» et «entreprise de l'autre État contractant» s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

(h) L'expression «trafic international» s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;

(i) L'expression «autorité compétente» s'entend :

(i) Dans le cas du Royaume-Uni, des Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ou de leur représentant autorisé;

(ii) Dans le cas de la Pologne, du Ministre des finances ou de son représentant autorisé;

(j) Le terme «ressortissant» désigne :

(i) En ce qui concerne le Royaume-Uni, tout citoyen britannique ou tout sujet britannique ne possédant pas la nationalité d'un autre pays ou territoire du Commonwealth, à condition qu'il ait le droit de résider au Royaume-Uni, et toute personne morale, société de personnes, association ou autre entité dont le statut découle de la législation en vigueur au Royaume-Uni;

(ii) En ce qui concerne la Pologne, toute personne physique possédant la nationalité polonaise et tout(e) personne morale, partenariat ou association dont le statut en tant que tel découle de la législation en vigueur en Pologne;

(k) L'expression «activité économique» s'entend de la fourniture de services professionnels et de l'exercice d'autres activités de caractère indépendant.

(2) Aux fins de l'application de la présente Convention par un État contractant à un moment quelconque, tout terme ou expression qui n'est pas défini dans cette Convention a, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente, le sens que lui attribue la législation de cet État en vigueur au moment considéré et qui régit les impôts auxquels s'applique la présente Convention, et tout sens qui lui est attribué par la législation fiscale en vigueur de cet État l'emporte sur un sens attribué à ce terme ou à cette expression par d'autres lois de cet État.

Article 4. Résident

(1) Aux fins du présent Accord, on entend par «résident d'un État contractant», une personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt sur le territoire de celui-ci en raison de son domicile, de sa résidence permanente, de son siège de direction ou de toute autre caractéristique analogue et inclut aussi ledit État et ses subdivisions politiques ou ses autorités locales. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes qui sont assujetties à l'impôt sur le territoire dudit État contractant uniquement pour les revenus provenant de sources ou d'éléments de fortune situés sur ce territoire.

(2) Lorsque, selon les dispositions du paragraphe (1) du présent article, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

(a) Cette personne est réputée résidente seulement de l'État contractant sur le territoire duquel elle a son foyer d'habitation permanent; si elle a un foyer d'habitation permanent sur le territoire des deux États contractants, elle est réputée résidente seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

(b) Si l'État contractant sur le territoire duquel cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si cette personne ne dispose d'un foyer d'habitation permanent sur le territoire d'aucun des deux États, elle est réputée résidente de l'État sur le territoire duquel elle séjourne habituellement;

(c) Si cette personne séjourne habituellement sur le territoire des deux États contractants ou si elle ne séjourne habituellement sur le territoire d'aucun d'eux, elle est réputée résider seulement sur le territoire de l'État dont elle possède la nationalité;

(d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants régleront la question d'un commun accord.

(3) Une personne autre qu'une personne physique qui est résidente des deux États contractants au sens des dispositions du paragraphe (1) du présent article est réputée résider sur le territoire de l'État sur le territoire duquel son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

(1) Aux fins de la présente Convention, on entend par «établissement stable» une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

(2) Cette expression désigne notamment :

(a) Un siège de direction;

(b) Une succursale;

(c) Un bureau;

(d) Une usine;

(e) Un atelier;

(f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

(3) Un chantier de construction ou de montage ne constitue un «établissement stable» que s'il a une durée supérieure à douze mois.

(4) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les mots «établissement stable» ne désignent pas :

(a) Des installations servant uniquement à l'entreposage, l'exposition ou la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

(b) Des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison;

(c) Des biens ou marchandises de l'entreprise maintenus aux seules fins d'être traités ou transformés par une autre entreprise;

(d) Une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

(e) Une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;

(f) Une installation fixe d'affaires maintenue aux seules fins d'exercer une combinaison des activités visées aux alinéas (a) à (e) du présent paragraphe, à condition que les activités de la base fixe résultant de cette combinaison aient un caractère préparatoire ou auxiliaire.

(5) Nonobstant les dispositions des paragraphes (1) et (2) du présent article, si habituellement une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe (6) du présent article agit sur le territoire d'un État contractant pour une entreprise de l'autre État contractant et y possède le pouvoir de conclure des contrats au nom de cette entreprise, ladite entreprise est considérée comme ayant un établissement stable sur le territoire de cet État pour toutes les activités que cette personne exerce, à moins que ces activités se limitent à celles qui sont énumérées au paragraphe (4) du présent article et qui, exercées dans une base fixe d'affaires, ne confèreraient pas à cette base fixe le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

(6) Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable sur le territoire d'un État contractant du seul fait qu'elle exerce son activité sur ce territoire par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire

jouissant d'un statut indépendant, pourvu que ces personnes agissent dans le cadre de leur activité régulière.

(7) Qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas, en soi, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

(1) Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés sur le territoire de l'autre État contractant sont imposables sur ce territoire.

(2) L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant sur le territoire duquel les biens considérés sont situés. Elle désigne en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

(3) Les dispositions du paragraphe (1) du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

(4) Les dispositions des paragraphes (1) et (3) du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

(1) Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que sur le territoire de cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité sur le territoire de l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices seront imposables sur le territoire de l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

(2) Sous réserve des dispositions du paragraphe (3) du présent article, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité sur le territoire de l'autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, sur le territoire de chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont elle constitue un établissement stable.

(3) Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

(4) S'il est d'usage, sur le territoire d'un État contractant, de déterminer en vertu de son droit les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition de l'ensemble des bénéfices de l'entreprise entre les diverses parties de celle-ci, aucune disposition du paragraphe (2) du présent article n'empêche cet État de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

(5) Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait que celui-ci a acheté des marchandises pour l'entreprise.

(6) Aux fins de l'application des dispositions des paragraphes (1) à (5) du présent article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs suffisants de procéder autrement.

(7) Si les bénéfices incluent des éléments de revenu ou de gains en capital traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas modifiées par celles du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

(1) Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires et d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

(2) Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent :

a) Les bénéfices tirés de l'affrètement coque nue de navires ou d'aéronefs; et

b) Les bénéfices provenant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel connexe servant au transport des conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises,

lorsque cette utilisation, cet entretien ou cette location, selon le cas, est accessoire à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

(3) Les dispositions du paragraphe (1) du présent article s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation, mais uniquement dans la mesure où les bénéfices ainsi tirés sont attribuables au participant dans la proportion de sa part de l'exploitation en commun.

Article 9. Entreprises associées

(1) Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant;

et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles

qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfiques qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus par un État contractant dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

(2) Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une de ses entreprises, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a déjà été imposée dans cet autre État contractant, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État contractant si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui l'auraient été entre des entreprises indépendantes, l'autre État procédera à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il sera dûment tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des deux États contractants se consulteront.

Article 10. Dividendes

(1) Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Toutefois, ces dividendes :

a) Seront exemptés d'impôt dans l'État contractant dont la société versant les dividendes est une résidente si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est résidente de l'autre État contractant et détient au moins 10 pour cent du capital de la société versant les dividendes à la date de leur paiement et en a ou en aura fait de même pour une période ininterrompue de 24 mois dont relève la date en question;

b) À l'exception des dispositions du sous-paragraphe (a) du présent paragraphe, pourront également être imposés dans l'État contractant dont la société versant les dividendes est une résidente de cet État, et en exécution du droit de ce pays; toutefois, si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est résidente de l'autre État contractant, l'impôt ainsi imposé n'excédera pas 10 pour cent du montant brut des dividendes.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

(3) Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'État contractant dont la société distributrice est un résident et désigne également tout élément qui, en vertu de la législation de l'État dont la société distributrice est un résident, est traité comme un dividende ou une distribution de bénéfices d'une société.

(4) Les dispositions des paragraphes (1) et (2) du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 de la présente Convention sont applicables.

(5) Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

(6) Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas lorsque le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession des actions ou autres droits en raison desquels les dividendes sont versés consistait à tirer avantage du présent article par le biais de cette création ou cession.

Article 11. Intérêts

(1) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables sur le territoire de cet autre État.

(2) Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés sur le territoire de l'État contractant dont ils sont originaires conformément à la législation de cet État, mais si le bénéficiaire de ces intérêts est résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi levé ne peut excéder 5 pour cent du montant brut de l'intérêt. Les autorités compétentes des États contractants conviennent des modalités d'application de cette limite.

(3) Nonobstant les dispositions du paragraphe (2) du présent article, les intérêts mentionnés au paragraphe (1) du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident, si ce dernier est le bénéficiaire effectif dudit intérêt et cet intérêt est payé :

a) Au gouvernement d'un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou la Banque centrale d'un État contractant ou toute institution entièrement contrôlée par le gouvernement d'un État contractant;

b) Sur un prêt quel qu'il soit qui est accordé, assuré ou garanti par une institution publique dans le but de promouvoir des exportations;

c) En relation avec la vente à crédit d'équipements industriels, commerciaux ou scientifiques;

d) Sur un prêt quel qu'il soit, accordé par une banque.

(4) Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et dans le cas du Royaume-Uni, d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt. Le terme «intérêts» n'inclut aucun élément qui serait considéré comme un dividende selon les dispositions de l'article (10) de la présente Convention.

(5) Les dispositions des paragraphes (1), (2) et (3) du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance gé-

nératrice des intérêts se rattache effectivement à un tel établissement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 de la présente Convention sont applicables.

(6) Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts y a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci seront considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

(7) Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant d'intérêts. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

(8) Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si toute personne concernée par la création ou la cession de la créance génératrice des intérêts avait comme objectif principal ou parmi ses objectifs principaux le fait de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 12. Redevances

(1) Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit ces redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne pourra excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

(3) Le terme «redevances», employé dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, un brevet, une marque de fabrique ou de commerce, un dessin ou un modèle, un plan ou une formule ou un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage de tout équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique (savoir-faire).

(4) Les dispositions des paragraphes (1) et (2) du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à un tel établissement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 de la présente Convention sont applicables.

(5) Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État lui-même. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un

établissement stable pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été conclue et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

(6) Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

(7) Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si l'objectif principal ou l'un des objectifs principaux de la personne concernée par la création ou la cession de la créance génératrice des intérêts était de tirer avantage du présent article au moyen de cette création ou de cette cession.

Article 13. Gains en capital

(1) Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

(2) Les gains tirés par un résident d'un État contractant de l'aliénation :

a) D'actions, autres que les actions régulièrement et massivement cotées sur une place boursière, dont la valeur ou sa plus grande partie est directement ou indirectement sous-tendue par des biens immobiliers situés dans l'autre État contractant; ou

b) D'un intérêt dans une société de personnes ou une fiducie dont les actifs se composent principalement d'une propriété immobilière située dans l'autre État contractant ou d'actions visées à l'alinéa (a) du présent paragraphe, peuvent être imposés dans cet autre État.

(3) Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a ou avait dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose ou disposait dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

(4) Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international par une entreprise de cet État ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

(5) Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes (1), (2), (3) et (4) du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

(6) Les dispositions du paragraphe (5) du présent article n'enlèvent pas à un État contractant le droit de prélever, conformément à sa législation, un impôt sur les gains en capital tirés de l'aliénation d'un bien quelconque d'une personne physique qui est un résident de cet État contractant ou qui y a résidé à n'importe quel moment au cours des six

exercices fiscaux précédents ou d'une personne qui est un résident de cet État contractant à n'importe quel moment au cours de l'exercice fiscal lors duquel le bien est aliéné.

Article 14. Revenus tirés d'un emploi salarié

(1) Sous réserve des dispositions des articles 15, 17, 18 et 19 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

(2) Nonobstant les dispositions du paragraphe (1) du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans l'année financière considérée;

b) Les rémunérations sont payées par une personne, ou pour le compte d'une personne, qui n'est pas un résident de l'autre État; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que la personne a dans l'autre État.

(3) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet État.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de l'organe de contrôle d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes et sportifs

(1) Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14 de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de variétés, de la radio ou de la télévision, ou un musicien, ou en tant que sportif sont imposables dans cet autre État.

(2) Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14 de la présente Convention, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

(3) Les dispositions des paragraphes (1) et (2) ne s'appliquent pas aux revenus tirés des activités exercées au cours d'une visite dans un État contractant par un artiste du

spectacle ou un sportif si la visite dans cet État est financée entièrement ou principalement par des fonds publics de l'autre État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus en question ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 17. Pensions

(1) Sous réserve des dispositions du paragraphe (2) de l'article 18 de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires versées à une personne qui est résidente d'un État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

(2) Nonobstant les dispositions du paragraphe (1) du présent article, un paiement forfaitaire extrait d'un régime de pension établi dans un État contractant et revenant effectivement à un résident de l'autre État contractant ne sera imposable que dans le premier État cité.

Article 18. Fonction publique

(1) (a) Les salaires, traitements et rémunérations qui ne sont pas des pensions et qui sont payés par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de l'exercice d'une fonction publique pour cet État ou une de ses collectivités locales ou subdivisions politiques, ne sont imposables que dans ledit État.

(b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa (a) du présent paragraphe, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

(i) Possède la nationalité de cet État, ou

(ii) N'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

(2) (a) Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité locale sont imposables seulement dans cet État.

(b) Nonobstant les dispositions de l'alinéa (a) du présent paragraphe, ladite pension n'est imposable dans l'autre État contractant que si la personne physique en est un résident et un ressortissant de cet État.

(3) Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 de la présente Convention s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations et pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses collectivités locales, ou subdivisions politiques.

Article 19. Professeurs, enseignants et chercheurs

(1) Un professeur, enseignant ou chercheur effectuant une visite dans un État contractant dans le seul objectif d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou autre institution d'enseignement reconnue dans ledit État

contractant et qui est ou était immédiatement, avant cette visite, un résident de l'autre État contractant, sera exonéré d'impôt dans le premier État contractant mentionné pendant une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de sa première visite d'enseignant, professeur ou chercheur, en ce qui concerne la rémunération de ses activités, à condition que ladite rémunération soit imposée dans l'autre État contractant.

(2) Aucune exemption ne sera accordée en vertu du paragraphe (1) du présent article relativement au revenu découlant de recherches, si ces dernières sont entreprises par l'intéressé non dans l'intérêt public, mais principalement au bénéfice privé d'une ou plusieurs personnes spécifiques.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation professionnelle, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation professionnelle ne sont pas imposables dans le premier État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Autres revenus

(1) Les éléments de revenu dont un résident d'un État contractant est le bénéficiaire, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, autres que le revenu provenant d'une fiducie ou de la succession de personnes décédées dans l'exercice de l'administration, ne sont imposables que dans ledit État.

(2) Les dispositions du paragraphe (1) du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe (2) de l'article 6 de la présente Convention, lorsque le bénéficiaire effectif de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à un tel établissement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 de la présente Convention sont applicables.

(3) Lorsqu'en raison d'une relation spéciale existant entre le résident visé au paragraphe (1) du présent article et une autre personne, ou entre elles et une tierce personne, le montant du revenu visé audit paragraphe dépasse le montant (s'il y a lieu) qui aurait été convenu entre elles en l'absence de pareille relation, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire du revenu reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions applicables de la présente Convention.

(4) Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas lorsque le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne concernée par la création ou la cession des droits au titre desquels le revenu est versé consiste à tirer avantage des dispositions du présent article au moyen de ladite création ou de ladite cession.

Article 22. Élimination de la double imposition

(1) Sous réserve des dispositions de la législation du Royaume-Uni pour ce qui est de l'importation de l'impôt du Royaume-Uni de l'impôt exigible dans les territoires extérieurs au Royaume-Uni (sans préjudice du principe général en vigueur ici) :

(a) L'impôt polonais qui, conformément à la législation de la Pologne et aux dispositions de la présente Convention, est dû directement ou par voie de retenue à la source sur les bénéficiaires, les revenus ou les gains à charge provenant de sources en Pologne (à l'exclusion, dans le cas d'un dividende, de l'impôt dû au titre des bénéficiaires sur lesquels les dividendes versés sont prélevés) est admis en déduction de tout impôt du Royaume-Uni calculé sur la base desdits bénéficiaires, revenus ou gains à charge qui constituent l'assiette de l'impôt polonais;

(b) Lorsqu'il s'agit de dividendes versés par une société résidente de la Pologne à une société résidente du Royaume-Uni qui contrôle directement ou indirectement 10 pour cent au moins des voix de la société distributrice des dividendes, il est tenu compte (en sus de tout impôt polonais déductible en application des dispositions de l'alinéa (a) du présent paragraphe) de l'impôt polonais dû par la société au titre des bénéficiaires sur lesquels les dividendes sont prélevés.

(2) Dans le cas de la Pologne, la double imposition est évitée comme suit :

(a) Dans le cas où un résident de la Pologne tire des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Royaume-Uni, la Pologne, sous réserve des dispositions de l'alinéa (b) du présent paragraphe exonère de l'impôt le-dit revenu.

(b) Dans le cas où un résident de la Pologne tire des éléments de revenu ou des gains en capital qui, selon les dispositions des articles 10, 11, 12 ou 13 de la présente Convention, sont susceptibles d'être imposés au Royaume-Uni, la Pologne l'autorise à déduire de son impôt sur le revenu ou sur les gains en capital un montant égal à l'impôt qu'il paie au Royaume-Uni. Toutefois, cette déduction ne devra pas dépasser la portion de l'impôt calculée avant déduction qui correspond à ces revenus ou à ces gains en capital provenant du Royaume-Uni.

(c) Si, conformément à une quelconque disposition de la présente Convention, les revenus qu'un résident obtient en Pologne sont exempts d'impôts dans cet État, la Pologne pourra néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou des gains en capital de ce résident, tenir compte des revenus exempts.

(3) Aux fins des paragraphes (1) et (2) du présent article, les bénéficiaires, revenus et gains en capital détenus par un résident d'un État contractant et qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention sont réputés avoir leur source dans cet autre État contractant.

(4) Nonobstant les dispositions des paragraphes précédents du présent article :

(a) Lorsque des gains sont imposables par un État contractant en exécution du seul paragraphe (6) de l'article 13 de la présente Convention, cet État contractant, à l'exclusion de l'autre État contractant, éliminera la double imposition en exécution des méthodes exposées dans le présent article comme si ces gains étaient tirés de sources propres à cet autre État contractant.

(b) Lorsque des gains sont imposables par un État contractant en exécution des paragraphes (1), (2) ou (3) de l'article 13 de la présente Convention, l'autre État contractant, à l'exclusion du premier État contractant cité, éliminera la double imposition en exécution des méthodes exposées dans le présent article.

Article 23. Limitation de l'allégement

Lorsque, en vertu de toute disposition de la présente Convention, des revenus ou des gains bénéficient d'un allégement fiscal dans un État contractant et que, en vertu de la législation en vigueur dans l'autre État contractant, une personne, au titre desdits revenus ou gains, est assujettie à l'impôt par référence au montant des revenus ou des gains qui est versé ou perçu dans cet autre État et non par référence au montant total desdits revenus ou gains, l'allégement à accorder en vertu de la présente Convention dans le premier État contractant ne s'applique qu'à la fraction des revenus ou des gains qui est imposée dans l'autre État contractant.

Article 24. Non-discrimination

(1) Les ressortissants de l'un des États contractants ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation connexe autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis, dans les mêmes circonstances, les ressortissants de cet autre État, en ce qui concerne notamment la résidence.

(2) L'établissement stable qu'une entreprise de l'un des États contractants a dans l'autre État contractant n'est pas imposé selon des modalités moins favorables dans cet autre État que les entreprises de ce dernier qui exercent ces mêmes activités dans des circonstances similaires.

(3) Sauf en cas d'application des dispositions du paragraphe (1) de l'article 9, du paragraphe (7) ou (8) de l'article 11, du paragraphe (6) ou (7) de l'article 12, ou du paragraphe (3) ou (4) de l'article 21 de la présente Convention, les intérêts, redevances et autres sommes payés par une entreprise de l'un des États contractants à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins du calcul des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

(4) Les entreprises de l'un des États contractants dont le capital est, en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont assujettis dans le premier État à aucune imposition ou obligation fiscale connexe autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis d'autres entreprises similaires du premier État.

(5) Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant l'un ou l'autre État contractant à accorder à des personnes physiques qui ne sont pas des résidents de cet État contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôts qu'il accorde à des personnes physiques qui sont des résidents ou à ses ressortissants.

(6) Les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts visés par la présente Convention.

Article 25. Procédure amiable

(1) Lorsqu'un résident d'un État contractant estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, il peut, sans préjudice des voies de recours internes, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est résident, ou si son cas relève du paragraphe (1) de l'article 24 de la présente Convention, à l'État dont il est ressortissant. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions précédentes de la présente Convention ou, en cas de dépôt ultérieur, dans un délai de six ans à compter du terme de l'exercice d'imposition ou de la période imposable relativement auquel (à laquelle) cet impôt est levé ou proposé.

(2) Si l'objection lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'efforce de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Tout accord amiable ainsi obtenu est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants ou indépendamment d'autres limites de procédure y indiquées, sauf les limitations telles que mises en œuvre pour exécuter un tel accord.

(3) Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent par accord amiable de régler les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'examiner des mesures destinées à contrecarrer tout usage erroné des dispositions par la présente Convention.

(4) Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue d'obtenir un accord au sens des dispositions précédentes du présent article.

Article 26. Échange de renseignements

(1) Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements dont la pertinence est prévisible en ce qui a trait à l'administration ou à l'application des dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants concernant les impôts visés par la présente Convention dans la mesure où l'imposition qui y est prévue n'est pas contraire à la présente Convention, notamment, pour prévenir la fraude et faciliter l'application des dispositions statutaires contre l'évasion légale. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles (1) et (2) de la présente Convention.

(2) Les renseignements reçus par un État contractant en vertu du paragraphe (1) du présent article sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne pourront être divulgués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la présente Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs aux impôts objets de la présente Convention ou du contrôle des éléments précités. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent

faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

(3) Les dispositions des paragraphes (1) et (2) ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

(a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

(b) De fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus en application de sa législation interne ou de celle de l'autre État contractant;

(c) De fournir des renseignements qui divulgueraient n'importe quel échange, secret commercial, industriel ou professionnel ou une transaction quelconque ou des renseignements dont la divulgation serait contraire à l'ordre public.

(4) Lorsqu'un État contractant demande des renseignements en conformité avec le présent article, l'autre État contractant s'efforcera d'obtenir les renseignements demandés, et ce, même s'il n'a pas nécessairement besoin de ces renseignements à des fins fiscales. L'obligation contenue dans la phrase précédente est soumise aux restrictions du paragraphe (3) du présent article; toutefois, ces limitations ne seront en aucun cas interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir les renseignements demandés pour la simple raison qu'il n'a aucun intérêt domestique dans ces informations.

(5) Les dispositions du paragraphe (3) du présent article ne seront en aucun cas interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de fournir des renseignements seulement parce que ces derniers sont tenus par une banque, une institution financière, une personne désignée ou une personne agissant dans une agence ou une capacité fiduciaire ou parce qu'ils sont reliés aux intérêts de propriété d'une personne.

Article 27. Membres des missions diplomatiques ou permanentes et des postes consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres d'une mission diplomatique ou permanente ou d'un poste consulaire en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

(1) Chacun des États contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et s'appliquera :

(a) Au Royaume-Uni :

(i) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, sur les revenus reçus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention;

(ii) Sous réserve de l'alinéa (a) (i) ci-dessus, en ce qui concerne l'impôt sur le revenu et les gains en capital, pour toute année d'imposition commençant le

6 avril de l'année civile suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention;

(iii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, pour tout exercice financier commençant le 1er avril de l'année civile suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention.

(b) En Pologne :

(i) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source sur les revenus reçus à partir du 1er janvier de l'année civile d'entrée en vigueur de la Convention;

(ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur les gains en capital, aux impôts à percevoir pour tout exercice fiscal commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la présente Convention entre en vigueur;

La Convention entre le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et le Gouvernement de la République de Pologne tendant à éviter la double imposition en matière d'impôt sur les revenus et sur les gains en capital, signée à Londres le 16 décembre 1976 sera résiliée et cessera de produire ses effets à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention relativement aux impôts auxquels s'applique la présente Convention, en exécution des dispositions du paragraphe (1) du présent article.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par l'un des États contractants. Chacun des États contractants pourra la dénoncer par la voie diplomatique moyennant un préavis écrit de six mois au moins avant la fin de chaque année civile suivant la période de cinq ans à compter de la date à laquelle la présente Convention entre en vigueur. En pareil cas, la Convention cessera de produire ses effets :

(a) Au Royaume-Uni :

(i) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, sur les revenus reçus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant l'année au cours de laquelle le préavis est donné;

(ii) Sous réserve de l'alinéa (a) (i) ci-dessus, en ce qui concerne l'impôt sur le revenu et les gains en capital, pour toute année d'imposition commençant le 6 avril de l'année civile suivant l'année au cours de laquelle le préavis est donné;

(iii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, pour tout exercice financier commençant le 1er avril de l'année civile suivant l'année au cours de laquelle le préavis est donné.

(b) En Pologne :

(i) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, sur les revenus reçus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant au cours de laquelle le préavis est donné;

(ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et sur les gains en capital, aux impôts à percevoir pour tout exercice fiscal commençant à partir du 1er

janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle le préavis est donné.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux États contractants dûment autorisés à cet effet ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Londres, ce 20 juillet 2006 dans les langues anglaise et polonaise, chaque texte faisant également foi.

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

DAWN PRIMAROLO

Pour la République de Pologne :

NENEMANA